

回 向

Driemaandelijks tijdschrift Centrum voor Shin-Boeddhisme
Nr 15 Zifttaart 21
September 1981 2419 Lille (Poederlee)
België

Over de Nembutsu

Eigenlijk bedoeld als brief aan Lut en Luc...

Neem het van me aan : het zeggen van NAMU AMIDA BUTSU is zinloos.

Of toch geheel zinloos moeten zijn, zoiets als het *quia absurdum* dat men aan Augustinus toegeschreven heeft.

Versta me goed : je moet de Nembutsu zeggen precies omdat hij zo zinloos is : zo zonder bedoeling.

Gemakkelijk is dat niet, al lijkt het soms wel zo. In ons druk mensenbestaan vol berekeningen en deprakkezeer willen wij zoveel mogelijk 'efficiency' aan de dag leggen. We zijn er trots op dat we iets kunnen willen. Ook op spiritueel vlak. We willen overal onze duif in het zakje doen. Dat geeft ons zo'n gevoel van zekerheid.

Van alles willen we doen -- en wij zelf weten immers wel wat best is --om de druk van die vervelende innerlijke onzekerheid van ons af te wentelen. Daarom laten we ons psychanalyseren, verkleven we ons aan drugs en medicijnen, begeven we ons op het pad van yoga of meditatie, dragen we magnetische wonderringen of slapen we onder pyramides, storten we honderd frank op 11.11.11, doen we aan afslanking, AA of milieubescherming, lezen we Nostradamus of Merleau-Ponty...

Helpt het ? Dat hangt voor het grootste gedeelte af van zaken die ons meestal helemaal ontsnappen : onze suggereerbaarheid, onze graad van zelfvoldoening, onze gevoeligheid voor de mode van de dag of voor het oog van anderen.

En de Nembutsu in dat alles ? Geneest hij ons van reuma, hoofdpijn, stress, liefdeverdriet, werkloosheid, rode cijfers op de bankrekening, last met baas of belastingscontrole ?

Bestist niet. De Nembutsu opent ons geen paradijzen, verschaft ons geen wonderbaarlijke 'krachten', herstelt zelfs de wereldvrede niet.

Immers : de Nembutsu is zinloos.

En precies daarom moeten jullie voortgaan zo vaal NAMU AMIDA BUTSU te zeggen als het in je hoofd/hart opkomt.

Zo immers is de Nembutsu wat-ie zijn moet : de uitbarstende uiting van de Boeddha-natuur.

Jullie zeggen me woordelijk "Tijdens de dag wordt de Nembutsu uitgevoerd op momenten van zwaarte, engheid, pijn, ritme-verlies, maar ook tijdens momenten van vreugde".

Goed zo. Goed zo.

Zeg de Nembutsu wanneer 'het' in je overloopt.

Zoals bij een vulkaanuitbarsting het gloeiende, brandende lava uit de krater vloeit door de druk ergens binnen in de aardkorst, zo komt de Nembutsu verklankt uit je mond door de druk van Amida's Grote Mededogen.

Goed zo. Goed zo.

Wat een geluk is het voor ons toch dat de Nembutsu zinloos is !

Zo is hij niet gebonden aan voordelen of nadelen, aan angst, verwachting of verlangen.

Als we d'r over piekeren, wat onvermijdelijk is met dat piekerige mensengeslacht dat we zijn , wordt het natuurlijke contact tussen de mens en het oneindige Boeddhaschap in het menselijke bewustzijn en in zijn zintuiglijke werking present.

Het zijn onze lippen (of onze gedachtenfuncties) die de Nembutsu "verwerken". Het is ons gemoeed dat in de Nembutsu door het Grote Licht (Amitabha = Onmeetbaar Licht) bestraald wordt, alles-omvattend, "nooit meer lostatend" zoals de teksten zeggen.

Dat is de natuurlijke gang van zaken. De natuur zoals ze waarlijk is (yathabhutam), Los van loevalligheden en betrekkelijkheden, de natuur in al haar "Leegheid".

Bedenk daarbij dat het Boeddhaschap zoveel be-Lichamingen heeft.

We moeten ons niet blindstaren op de bestlist moeilijke terminologie van de Boeddhistische denkmeeesters. Maar jullie weten wel dat er een Lichaam van de Dharma bestaat, het 'vorm- en kleurloze' absolute, ook een Lichaam van Heerlijkheid waarin boeddha's en bodhisattva's als revelaties van het ideale verschijnen, en ook het Lichaam van Verschijning, de nirmanakaya . De wijzen zeggen dat voor dit laatste begrip er twee interpretaties zijn : het Verschijningslichaam van de Beantwoording waarin het Boeddhaschap in tijd en ruimte onder menselijke vorm verschijnt (zoals b.v. Gautama Shakyamuni), maar ook het Verschijningslichaam van Verandering, waarin het Boeddhaschap zich manifesteert in alle mogelijke denkbare vormen : homen, rotsen, wolken, insecten, duivels, heiligen, tafels, lampen, stoelen...

Zien we dit laatste goed in, dan beseffen we tevens dat we eigenlijk onophoudelijk in de aanwezigheid van Vader-Moeder Amida zijn, - en dat Vader-Moeder Amida juist in de Nembutsu tot ons spreekt. Ons aanspreekt.

Zinloos, die Nembutsu, want in feite is de Verlichting al gerealiseerd.

Zinloos, want wij zijn het die met ons 'doelbewust', 'georiënteerd' of 'zelfbevestigend' gedoe alles in de war sturen, die met ons gestamp in de heldere beek het water vertroebelen en van het nirvana dat de natuurlijke toestand is, de lijdenswereld maken.

Onze intiemste band met het nirvāna, dat is de Nembutsu !

En zoals het nirvāna geen bedoeling heeft buiten zichzelf, evenmin heeft daardoor de Nembutsu een bedoeling.

Hij is geen rituele formule, geen toverspreuk, geen meditatie-mantra.

Laat daarom de Nembutsu maar door je heen spreken.

Je moet hem zelfs niet tellen, je moet hem niet meten. Hij is ontelbaar en onmeetbaar.

Je moet hem laten stromen als hij in je spreekt.

En misschien ontdek je wel op een mooie dag dat de boom in je tuin (is er een ?) of de golfslag van de zee, elk op zijn manier, net als jullie de Nembutsu zegt.

NAMU AMIDA BUTSU.

jullie Shaku Shitoku.

HOE DE BOEDDHA HET ZAG

----- (Zevende vervolg)

De wereld zien... hoe ?

In plaats van in het leven de EEN-heid te zien, houden wij het liever bij de ons zo vertrouwde verschillen en etiketteringen. Op deze wijze bouwen wij, elk voor onszelf, voor ons privé-gebruikje, een eigen maar ingewikkelde wereld van VEEL-heden op, zo ingewikkeld dat wijzelf er niet meer aan uit kunnen.

Wij kunnen zo b.v. geen twee personen zien zonder terstond tussen beide een onderscheid te maken. Bij dit onderscheid zetten wij de punten van verschil veel duidelijker in de verf dan de punten van gelijkheid, gelijk-aardigheid of overeenkomst. Het is net alsof we bevreesd zijn die twee personen niet uit elkaar te kunnen houden. Dus leggen we onze vinger op wat de mensen uit mekaar houdt.

Als we ons nog maar konden tevreden stellen met dat onderscheid.

Maar we knopen er bovendien nog allerlei ideeetjes aan vast. Uit de onvermijdelijke verschillen tussen twee personen trekken wij op de koop toe heelder series conclusies die neerkomen op een interne stellingname : wij discrimineren.

Deze hier is

JAN

*hij heeft blauwe ogen
en blond haar*

*hij is netjes en beleefd
diploma handelsingenieur*

dus :

JAN IS GOED

Die daar is

AHMED

*hij heeft donkere ogen
en zwart kroezelhaar*

*hij is stuntelig en onbeholpen
kan amper Nederlands lezen*

dus :

AHMED IS SLECHT.

Zo mond ons 'onderscheiden', ons 'onderscheiden' uit op waardeoordelen die zich in onze geest vestigen en er vaak evenveel betekenen als definitieve veroordelingen.

Zonder dat we het erg bewust zijn, geven we in onze vergelijkingen hoofdzakelijk een eigen voorkeur te kennen.

We zeggen niet : dag en nacht zijn twee noodzakelijke aspecten van éénzelfde tijdscyclus, maar we zeggen : ik heb liever de dag dan de nacht. Al onze vergelijkingen komen neer op een verbloemd definiëren : "Ik heb liever dit dan dát. Dit vind ik goed, dààr hou ik niet van".

Dat doen we ten opzichte van alle verschijnselen. En zo scheppen wij een VEEL-heid, onze eigen VEEL-heid want door ons geschapen en in onze geest geborgen.

En vermits elk van ons op één of andere manier zo zijn eigen veel-heidswereld schept, loopt dat uit op een onoverzichtelijke chaos.

Wie is verantwoordelijk voor die chaos ? We weten niet graag dat het aan onszelf ligt. Dus geven we de schuld ervan aan anderen, aan de andere generatie die weigert ons te verstaan, aan de politici die het land de afgrond in sturen, aan God die heel die rotzooi geschapen heeft en duldt...

Maar het niet omdat we dat schuldgevoel wel eens kunnen afwentelen dat die ellendige chaos ophoudt.

Geen wonder dus dat we hier een licht van EEN-heid missen.

Elkeen vindt van zichzelf dat hij toch wel de belangrijkste persoon op aarde is. In zekere zin is het zelfs helemaal waar : het is vanuit onze persoonlijkheid dat we tot contact en bekendheid met de buitenwereld komen. Buiten die communicatie-aspect om, is onze persoonlijkheid echter geen geldige maatstaf voor die buitenwereld. Toch wordt alles nogal heel simplistisch herleid tot die 'belangrijkste persoon'.

Te meer daar men geneigd is te vergeten dat elke 'andere' op net dezelfde wijze denkt, zichzelf de allerbelangrijkste persoon vindt die net als iedereen het recht heeft met eigen maatstaven en vooroordelen de wereld af te meten.

Wat gebeurt er in zo'n conflictsituatie ?

We weten het maar al te goed omdat we het dagelijks aan den lijve ondervinden.

Heel ons danelijks bestaan, heel de geschiedenis van de mensheid leert het ons : een ononderbroken serie botsingen, de ene zachtjes, de andere ruw, andere verpletterend.

Wanneer er twee mensen zijn, komen die twee 'allerbelangrijkste personen' met elkaar in een conflictsituatie te staan.

Maar op de mensenwereld zijn er op 't ogenblik zo'n vier miljard 'allerbelangrijkste personen'. Hoeveel conflictsituaties geeft dat wel ? En we houden ons dan nog braafjes beperkt tot het beschouwen van de mensenwereld...

Het is onvermijdelijk : de conflictsituaties met de 'anderen' typeert de menselijke gedragingen, in agressie zowel als in het defensief. Maken we een beeld van deze lokale conflictsituaties, dan komen we tot wat de Boeddha het Lijden heeft genoemd.

Maar de Boeddha opent hier een optimistisch perspectief : deze conflict-situatie houdt op te bestaan zodra wij erin stagen voor onszelf de dingen en de wezens in hun EEN-heid te zien.

In zijn Verlichting ervoer de Boeddha dat de mens het leven moet leren

kennen, ervaren en aanvaarden zoals het werkelijk is. Enkel op deze wijze (de VEEL-heid opgeven om in de EEN-heid te treden), de vrede en de vreugde van het nirvana vinden.

Accepteert men innerlijk dat wat gebeuren moet, dan neemt men een zekere afstand ten opzichte van de ups en downs van het leven. Door deze afstand, die onthechting betekent, kan men op aarde in dit leven een glimp van de ware vrede opvangen.

Zulk aanvaarden betekent niet dat we er passief moeten gaan bij zitten, dat we niets moeten doen, niets ondernemen, onverschillig en onverschillig worden, alles maar slikken zonder kikken, alles laten vloffen en zweven.

Dat is helemaal niet de bedoeling van de Boeddha.

Vaak hoort men beweren dat het Boeddhisme zijn volgelingen aanzet tot een passief zich neerleggen bij het lijden in de wereld., alsof er niets tegen te doen zou zijn.

In tegendeel : de Boeddha spoort iedereen aan zich te verzetten, niet zozeer tegen het lijden dat slechts een symptoom is, maar tegen de oorzaken van het lijden. Hij aanvaardt b.v. dat men zich tegen onrecht verzet, maar dan zonder haat tegen de onrechtvaardige en zeker zonder zelf in onrecht te vervallen.

De Boeddha leert dat we de tegenlagen (en ook de vreugden...) van het leven met gelijkmoedigheid moeten opvangen.

Gelijkmoedigheid is helemaal geen onverschilligheid, men vergisse zich niet !

Afstand nemen ten opzichte van de troebelen in het leven betekent dat we in ons doen en laten ons innerlijk distanciëren van wat ons overkomt, van het preftige zowel als van het pijnlijke. We nemen ook afstand tegenover hetgeen wij zelf doen : onze eigen daden, woorden en gedachten, die we nu meer en meer leren zien in een zekere relativiteit.

We handelen dan zeer bewust naar onze (hopelijk beste) bedoelingen, maar ergens in ons gemoed houden we een voorbehoud tegenover de drukte en de balansrijkheid van onze daden.

De waarheid dat lijden een onvermijdelijk karakteristiek van het leven is, die zouden we goed in ons moeten opnemen. Daarin zullen we beter slagen als we, elk momentje van ons bestaan, zo spontaan mogelijk de Karma-wet en het principe van de veranderlijkheid der dingen duidelijk beleven. Niet enkel hun werking in de wereld rondom ons vaststellen, maar ook in onze eigen handelingen en gedachten. Goed zien dat er voortdurend verandering opreedt doordat het leven zelf handelen, activiteit, dynamisme is.

Zo'n veranderingen kunnen "goed" of "slecht" zijn naargelang de manier waarop we ze beschouwen, volgens het standpunt en de verwachtingen die we innemen. Als de jager een konijn schiet, verheugt hij zich over zijn "goed" schot. Wat het konijn ervan zou denken...

Als een "vijandelijk" vliegtuig een bom op ons huis werpt, zien wij er een "slechte" daad is, maar de piloot wordt misschien een medaille rijkjer...

Doordat wijzelf die etiketten "goed" en "slecht" op de dingen en omstandigheden kleven, worden wijzelf in zekere zin de scheppers van goed en slecht, van onze vreugde of van onze ellende. Gelukt het ons het leven vanuit deze opvatting te bekijken, dan zal het er misschien niet gemakkelijker om worden, maar wij zullen

dan toch de diverse gestalten en vormen van verandering beter kunnen accepteren.

De "ongelukkige veranderingen" zouden we evengoed moeten kunnen aanvaarden als de "voorspoedige". Maar in ons discrimineren doen we dat niet. Het "goede" accepteren we graag : we doen dan alsof dat goede nu inderdaad en uitsluitend aan onszelf te danken is, - omdat wij zo braaf, zo slim, zo vooruitziend zijn dat we dat "goede" verdiend hebben.

Maar is er tegenspoed, dan passen we vlug een andere redenering toe : het "slechte" komt niet van ons, maar van de anderen...

De monotheïst zal zijn God ervan verdenken, of de Dulvel. De verdrukte zal de maatschappij waarin hij leeft beschuldigen, de proletariër de kapitalist....

Lost dat beschuldigen iets op ? Wel nee : op die wijze ontstaat weer opnieuw haat en nijd, die op hun beurt weer oorzaak zullen zijn van ander "kwaad", en weer andere haat en nijd en bitternis. Een hopeloze kringloop waarvoor niemand de aansprakelijkheid op zich wil nemen en waarvoor iedereen slechts de "andere" kan beschuldigen.

*Waarlijk, hatelijkheden door hatelijkheden,
die komen hier nooit tot rust;
enkel door niet-hatelijkheid komen ze tot rust :
dat is een oude wet !*

(Dhammapadam 5)

(wordt voortgezet)

WOORDEN VAN DE SHÖNIN

Het boek Tannishō, toegeschreven aan Shinrans rechtstreekse leerling Yuien-bo, bevat in korte hoofdstukken de essentie van de Nembutsu-Leer. Zie hier het eerste hoofdstuk.

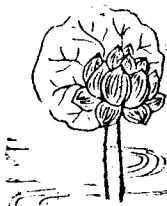
Wanneer het vertrouwen in ons opkomt dat we zullen geboren worden in het Reine Land door de heilzame werking van Amida's onverwoordbare Gelofte, dan komt in ons de lust op de Nembutsu uit te spreken. En op datzelfde moment worden we (door de Boeddha) omarmd en nooit meer losgelaten.

Wij moeten goed bedenken dat Amida's Oorspronkelijke Gelofte geen onderscheid maakt tusschen jong en oud, tusschen goed en kwaad, want enkel het diepe vertrouwen is van belang. Deze gelofte is er immers op gericht

alle levende wezens te redden, belast met zware vergrijpen en verteerd door brandende lusten.

Daarom, als we vertrouwen hebben in de Oorspronkelijke Gelofte, dan hebben we echt niets anders meer nodig. Er is immers niets beters dan de Nembutsu. Ook hoeven we niet meer voor het kwade bevreesd te zijn, want er is geen enkel kwaad bij machte de werking van Amida's Oorspronkelijke Gelofte te hinderen.

Aldus sprak de Wijze Man.

DE PLAATS VAN SHINRAN SHONIN IN HET BOEDDHISME

IV.

Wat allicht nog vreemder kan schijnen dan het feit dat de Nembutsu niet de functie van een mantra vervult, is dat deze formule nooit in een vertaalde vorm als reciet-formule gebruikelijk is geweest.

Dat houdt niet in datze nooit vertaald zou zijn geworden. Een blik op de commentaren van de patriarchen en van Shinran Shōnin zelf (zie b.v. de twee eerste verzen van zijn Shōshingō) volstaat om reeksen van vertalingen en omschrijvingen te vinden.

Toch is het Sanskriet origineel voor devotioneel gebruik enkel maar getranslitereerd: in 't Chinees tot *Na-mo O-mi-t'o Fo*, in 't Japans (ditmaal niet omgezet uit het Chinees maar direkt uit het Sanskriet) tot *Namu Amida Butsu*.

Daar waar van mantra's en dharani's de vertaling meestal niet gegeven wordt (of zelfs kan worden, omdat de klankwaarde primeert), wordt de inhoud van de Nembutsu niet ervaren als een esoterische boodschap. Vertalingen, omzettingen, omschrijvingen en commentaren van de Nembutsu worden rijkelijk door alle Reine-Landauteurs gegeven.

Al met al is het filosofisch en filologisch moeilijk enig verband vast te stellen tussen de Nembutsu en de rituele of magische formules van het Mantrayāna. De karakteristiek van dergelijke formules is immers dat ze onvervangbaar zijn voor de bepaalde functie waarin ze als doeltreffend beschouwd worden. Hun "inhoud" is bovendien enkel duidelijk op 'andere' bewustzijns- of meditatie-niveaus.

Men houde er trouwens rekening dat het gebruik van formules in een vreemde, zij het dan ook liturgische taal, niet typerend is voor één of andere vorm van Boeddhisme. Het 'vreemde' wijst veelmeer naar een traditioneel verband. In deze zin kan men het gebruik van formules zoals *amen*, *halleluyah* of *Kyrie eleison* in de diverse Christelijke liturgieën citeren. Ook deze woorden en formules worden immers niet in vertaling aangewend, maar worden min of meer in hun originele verwoording bewaard. Er zullen slechts weinig mensen, theologen of gewone leken, zijn die aan deze termen enige verwantschap met magische formules zullen toeschrijven. Evenmin is dit het geval met de Nembutsu.

Toch houdt de Nembutsu meer in dan de Christelijke formules daarnet geciteerd.

Men zou immers de Nembutsu wel en zelfs terecht kunnen beschouwen als een meditatieformule, of beter gezegd, ee, meditatiesteun. Dit probleem is lang en grondig besproken door D.T. Suzuki in zijn *Essays on Zen Buddhism*, 2de deel. Hierin onderzoekt hij het verband tussen de *ko-an*, zoals deze sedert de 8ste Zen-patriarch *Hui-nêng* (638-713), voornamelijk door de mmesters van de Zuidelijke School (voortloper van de latere Japanse Rinzai-school) beklemtoond is geworden. In vele van de Ch'an-tempels werd de Nembutsu ingevoerd hetzij als meditatiesteun, hetzij als devotioneel middel in geval de meditatie zelf onvoldoende zou zijn.

Dit samenqaan van *ko-an* en Nembutsu heeft geleid tot het ontstaan van bijzondere meditatie-methodes, die heden nog terug te vinden zijn o.a. in de overheersende vorm van Vietnamees Boeddhisme, bij het gerevitaliseerde Boeddhisme op Taiwan en, wat Japan betreft, in de Obaku-Zen-school.

Ook de basisteksten van de Reine-Landstroming wijzen erop dat de Nembutsu (= het denken aan de Boeddha) één van de meditatiemethodes was waarop de vroege denkmeesters van de school beroep deden. Hiervoor vonden zij voldoende grond in de Meditatie-sutra (*Amitayurdhyana-sutra*, *Kuan-wu-liang-shou ching*).

Nog bij Shant-tao treft men dergelijke ondertoon van meditatietechnieken aan. In het geheel van de Reine-Landstroming is het slechts bij Hōnen dat de Nembutsu volkomen los van de meditatie komt te staan.

Psychologisch is de band meditatie/uitspraak van de Nembutsu gemakkelijk te vatten. Het verklanken van de Naam kan immers toegepast worden als verbale ondersteuning van de concentratie die ertoe strekt de verschijning in meditatie te visu

Het is daardoor normaal te veronderstellen dat bij het devotionele en meditatieve gebruik van de Nembutsu als verbale steun, er een verschuiving heeft plaats gehad waarbij de oorspronkelijke "steun" heeft opgehouden een "middel" te zijn, om een "doel" te worden.

Niet langer dienstig om bij te dragen tot de verwezenlijking van een *samādhi* (concentratietoestand), werd de Nembutsu zelf een *samādhi*.

Zoals de Nembutsu eveneens als een *ko-an* opgevat kan worden : een *ko-an* die in zichzelf zijn eigen oplossing draagt. Men zou immers volgende *ko-an* kunnen veronderstellen :

Vraag : "Wat is de Nembutsu ?"

Antwoord : "Namu Amida Butsu."

Deelhebbend aan de uiteenlopende functies van *mantra*, meditatiesteun en *ko-an*, onderscheidt de Nembutsu zich toch van alle andere praktijken door zijn eenvoud en zijn toegankelijkheid.

Zeer terecht vergelijkt Nāgārjuna de Nembutsu-praktijk bij een gemakkelijke overvaart over rustig water, dan wanneer de andere Boeddhistische geloofspraktijken een pijnlijke, moeizame tocht overland zijn.

Alleszins opent de Nembutsu een heilsweg die toegankelijk is voor een grotere menigte gelovigen. Maar meteen komt de Nembutsu ook natuurtlijk in schrille tegenstelling te staan tot de moeilijke, meestal ook erg ingewikkelde meditatiemethodes in gebruik bij de meeste Boeddhistische scholen, die noodzakelijkerwijze voorbehouden blijven tot een monastieke elite van spiritueel begaafden.

Deze gemakkelijheid, die enkel in de praktijk berust, niet in de filosofische achtergrond van de Reine-Landdoctrines, heeft wel te verstaan ook nadelige gevolgen. Een eenvoudige praktijk is nooit bevorderlijk voor het prestige. Van een heilige verwacht men ascetische inspanningen, ook al heeft de Boedha elke vorm van ascetisme als ondoeltreffend afgewezen. Wat moeilijk is, lokt sterker aan dan wat gemakkelijk voorkomt. Vooral intellectuelen zijn op dit vlak erg vatbaar !

Dat heeft in de geschiedenis van de religies dan ook vaak geleid tot een zeker misprijzen van de Reine-Landstroming en in het bijzonder van de Nembutsu-scholen.

Reeds vóór Shinran Shōnin werd dan ook gewezen op het feit dat de praktijk gemakkelijk is, terwijl *shinjin*, de diepe overgave, ongelooflijk moeilijk is.

Overigens, is het uitspreken van NAMU AMIDA BUTSU inderdaad gemakkelijk. Maar de bewering dat *het de Shin-volgeling volstaat éénmaal de Nembutsu te zeggen om in het Reine Land geboren te worden*, bewering die men in vele vormen en in vele boeken ontmoet, toch ook wel erg aan de gemakkelijke kant.

Zeker als men bedenkt dat het precies in de Reine-Landelingen is dat de grote motieven van de richtinggevende sūtra's en hun filosofische implicaties alle tot hun extreme bloei gekomen zijn : *Saddhamapundarika*, *Prajñāpāramitā*, *Lankāvatara* en *Avatamsaka* stromen in de Nembutsu-leer samen met de meer typisch devotionele sūtra's eigen aan de diverse Reine-Landscholen. Dit is precies één van de sterkten van o.a. Hōnen en Shinran, dat zij hun opvattingen niet uit de lucht gegrepen hebben, maar degelijk gefundeerd hebben op de som van sūtra's en śāstra's.

De spirituele achtergrond van het Shin-Boeddhisme is dan ook één van de rijkste en meest sublieme realisaties van het religieuze denken. Maar juist door zijn complexiteit is de benadering ervan niet gemakkelijk.

Die benadering is overigens spiritueel niet noodzakelijk. Het is als een soort luxe die de menselijke geest zich permitteert, die veel eruditie vergt en trouwens veel genoegdoening verschaft. Maar juist hierin schuilt dan weer een zeker gevaar.

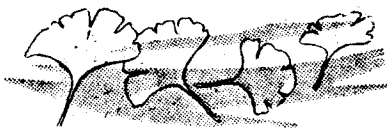
Van de hoogstverheven bespiegelingen moet men terugkeren tot een uiterste vereenvoudiging. De geest die trots is op zijn prestaties doet dit ongaarne; hij wil niet gelijkgesteld worden met de één-voudige mentaliteit van de analfabeet voor wie Amida de Vader-Moeder (Oyasama) is en die on-middelbaar zichzelf openstelt aan de werking van de Gelofte-Kracht.

De denkmeesters van de Nembutsu-leer hebben er dan ook steeds aan gehouden te waarschuwen voor dit gevaar van over-intellectualiseren (net zoals, in de Sōtō-Zen, Dogen dat niet nagelaten heeft, en zoals we ook vaststellen bij veel meesters van het Tibetaanse Boeddhisme).

Trouwens, wat ook zijn oorsprong en zijn gebruiksfiliatie mogen zijn, de Nembutsu heeft het mogelijk gemaakt het onderricht van de Boeddha los te maken van de elite, afgeronde gemeenschappen die aanspraak maakten op een monopolie, nl. over het Pad dat naar de verzeñtelijking van het nirvāna voert. Als 'eenvoudige praktijk' komt de Nembutsu binnen het bereik van de grote menigte der getrouwen (de grote gemeenschap van leken *mahasāṅghika*) voor wie op deze wijze nieuwe religieuze perspectieven geopend worden, precies in de Periode van de Decadente Leer !

In dit stadium is dan het uitspreken van de naam van de Boeddha geworden tot de hoofdbetekenis van de Nembutsu, zelfs al was dit niet helemaal de oorspronkelijke bedoeling van de sūtra's. De dynamiek eigen aan de Chinese denkscholen heeft immers verhinderd dat de inhoud van de leerteksten zou verstarren tot roerloze monumenten. Het denken van de Boeddha, het Boeddhistische denken in 't algemeen, is dynamisch en polyvalent; het kan zich bewegen in verschillende dimensies en op verschillende niveaus zonder zichzelf tegen te spreken of te annuleren. Gezien in dit licht is het uitspreken van de Nembutsu geen afbreuk aan de Leer.

En hoe diep ingeworteld die betekenis van Nembutsu als "uitspreken van de Naam" geworden is, blijkt overduidelijk dat in de omgangstaal dit de enige betekenis is die in Chinese of Japanse middens overgebleven is.

GLOSSARIUM VOOR HET SHIN-BOEDDHISME

(11)

AKUGŌ (karmisch onheil)

De werking van het onheilzame karma, de direkte oorzaak van het lijdensbestaan. De dagelijkse handelingen zijn bezoedeld door blinde begeertes en door fundamentele onwetendheid. Daarom geven ze aanleiding tot lijden onder al zijn vormen. *Akugo* wordt heel vaak gekoppeld aan onwetendheid (*mumyō-akugō*) en aan begeerte (*bonnō-akugo*) en wijst aldus naar de diepe wortels van het onheilzame karma, gekneld in het samsarisch bestaan. Door de eeuwenlange (als 't niet langer is...) herhaling en doordat de wezens eraan gewoon worden, is dit karmische onheil zodanig in de menselijke leef- en denkpatronen vastgegroeid, dat het praktisch onmogelijk is zich van dit lijden los te wrikken, ook niet door het conventionele zedelijke gedrag of door de diverse spirituele praktijken. De triade zedelijk gedrag - wijsheid - meditatie die de essentie van het Edele Achtvoudige Pad uitmaakt, is zeker in deze 'verworden tijden' (*mappo*) slechts voor zeer weinigen toegankelijk in die mate dat ze naar opheffing van het lijden voert. De hoofdbedoeling van Amida's heilgelofte is evenwel deze situatie volledig om te keren en het samsarisch lijden om te zetten in volkomen verlichting.

BONNŌ (verblindings-passie)

Deze samengestelde term doelt op alle bewuste of onbewuste krachten die iemand voortdrijven, in vreugde zowel als in leed, tot handelen, spreken, denken, voelen op dergelijke manier dat voor hemzelf en/of voor anderen mentaal, emotioneel, spiritueel of lichamelijk ongemak, kwelling, frustratie, smart of verdriet te scheppen. Alhoewel het Boeddhisme de verschillende verschijningsvormen van het lijden detailleert en analyseert, toch zijn ze alle geworteld in het hooghartige, starre vasthouden aan een egoïstisch of egocentrisch "zelf" dat aan de basis ligt van het bestaan in betrekkelijkheid. Krijgen we inzicht in deze innerlijke situaties, dan stellen we vast

dat geheel het menselijke bestaan in feite niets anders is dan één grote ineenvlechting van "verblindings-passie". Het verlangen 'zijn eigen leven te leiden', eigen aan het onverlichte wezen, is de meest markante manifestatie van *bonno*, ook al is vaak de bewuste oppervlakte van het wezen anders. Zelfs zeer verheven gevoelens ontsnappen niet aan 'verblindings-passie'. Voorbeeld: de moederliefde wordt meestal en terecht afgeschilderd als de minst-zelfzuchtige vorm van liefde; dat belet echter niet dat de moeder bekommert is om HAAR kind.

Daartegenover staat dat wie met geheel de inzet van zijn wezen de rol en de inbreng van 'verblindings-passie' in zijn bestaan geconstateerd heeft, ook al is hij niet bij machte het 'ware, werkelijke en oprechte leven' te leiden, toch al gegrepen is door de kracht van Amida's Oorspronkelijke Getofte

BUTTON (Boeddha's welwillendheid)

Samentrekking van *butsu + on*. Het Chinese on komt hier overeen met het Sanskriet *krta* dat meestal door 'welwillendheid' vertaald wordt. Als technisch-boeddhistische term, komt hij evenwel overeen met de samenstelling *krtajna* (Pāli: *kataññu*) d.l. de dankbaarheid die oprijst bij de vaststelling dat iemand een weldaad bewezen heeft. *Button* verwijst bijgevolg zeer duidelijk naar het diepe gevoel van dankbaarheid dat de volgeling overstelpt ten opzichte van Amida's Oorspronkelijke Getofte.

Hoe groot ook de menselijke verblindings-, zijn onwetendheid en zijn egocentrisme moge zijn, toch is Amida's Getofte-Kracht nog groter. Zij zet de menselijke zwakheid in sterkte en vertrouwen om. Onze dankbaarheid hiervoor is *button*.

DAIHI (het grote mededogen)

Is de Chinese tegenhanger van het Sanskriet *mahā-karuṇā*. Met lette erop 'mededogen' niet te verwarren met 'medelijden'. Het kan algemeen omschreven worden als een diepgaand, begrijpend gevoel voor de ellende en het lijden van anderen, vergezeld van de wil deze ellende en dit lijden te verhelpen of te verlichten; het is een bewust-zijn van de tragedie die de wereld meemaakt en dat samengaat met een actieve, maar zelf-loze tederheid ten opzichte van de lijdende wezens.

Toch is deze omschrijving, boeddhistisch bekeken, niet volkomen dekkend voor *karuṇā* en zeker niet voor *mahā-karuṇā* of *daihi*. Bovenstaande omschrijving is immers gebaseerd op het sterke onderscheid gemaakt tussen subject en object van het mededogen, een onderscheid dat koerant gemaakt wordt in onze conventionele (en zeker: Westerse) denkpatronen.

Het boeddhistische mededogen overtreft immers elke discriminatie, niet enkel tussen de diverse lijdende wezens, maar ook niet tussen wie het mededogen 'geeft' en wie het 'ontvangt' (niet-dichotomisch mededogen).

Aan de basis van *daihi* ligt dan ook de gedachte dat geen onderscheid kan gemaakt worden tussen 'zelf' en 'ander', en dat iemands persoonlijke tragedie meteen ook de tragedie van elk wezen afzonderlijk en van alle wezens gezamenlijk is.

Dit niet-dichotomische mededogen wordt geleid door *prajñā*, een wijsheid die het conventionele denken en voelen transcendeert en zich beweegt op het vlak van een niet-discriminerende waarneming (*nirvikalpañāna*). De band tussen mededogen en deze transcendentale wijsheid is zo nauw, dat beide verschijnen als slechts twee aspecten van de éne essentie van de Boeddha van het Oneindige Licht en Leven.

Iconografisch wordt het Grote Mededogen voorgesteld door *Bodhisattva Avalokiteśvara* (Chin. *Kuan-yin*, Jap. *Kanzeon* of *Kannon*, Tib. *Chenrezi*).

DAI HŌ KAI (Grote Schatten-Oceaan)

=====

Eén van de vele benamingen gebruikt voor de Zo-heid. In de boeddhistische filosofie staat 'zo-heid' (*tathata*) voor de absolute, ultieme, kenmerkloze realiteit. De 'zo-heid' is evenwel niet zomaar een abstrakt begrip noch een werkhypothese. Het is de werkelijkheid in haar ware gedaante en in haar ware worden.

De 'zo-heid' is dan ook verschillend van het begrip "Eenheid", die alle verschillen ontkent, en van het begrip "Identiteit" die de individualiteit van de wezens ontkent.

De 'zo-heid' als leven, als dynamiek, wordt daarom ook gezien als een oceaan vol waardevolle schatten, waarin eenheid, identiteit en ook veelheid simultaan en equivalent existentieel en potentieel aanwezig zijn, zoals de vele golven van de oceaan aanwezig zijn in het éne water.

Deze metafoor wordt vaak door Shinran gebruikt als beeld van de grenzeloze, expansieve en niet-discriminerende natuur van Amida's wijsheid en mededogen. Deze natuur wordt a.h.w. gebundeld in de Naam (*myōgō*), zodat zij vatbaar geworden is voor de menselijke geest, die verloren loopt in zijn samsarisch bestaan. Het is door de Naam dat de mens de mogelijkheid geboden wordt tot de 'zo-heid' te ontwaken. De Naam is, psychologisch gezien, het raakvlak tussen menselijke geest en zo-heid, een raakvlak dat bereikbaar is en waardoor de zo-heid in haar absolute waarheid binnen het bereik van de karmisch gebonden wezens komt te liggen.

DŌGYŌ , ook DŌBŌ (mede-volgeling)

=====

Dit woord wordt gebruikt om allen aan te duiden die gemeenschap hebben in hun streven naar verlichting en daarom samen het Pad van de Leer bewandelen.

In het Shin-Boeddhisme heeft deze term echter een nog sterkere betekenis gekregen : 'mede-volgeling' is hier immers elk wezen dat deelneemt aan Amida's mededogen dat niemand uitsluit. Daarom wijst *dōgyō* ook op het sterke gevoel van gebondenheid tussen de wezens onderling.

In het bijzonder weerspiegelt *dōgyō* het omverwerpen van alle beperkingen en afsluitingen die in het traditionele Boeddhisme tussen de verschillende categorieën opgetrokken waren : monniken /nonnen /leken, leerlingen/meesters, veel verdienste/weinig verdienste, enz.

Shinran zelf verklaarde wat dit betreft dat hij noch monnik noch leek was, en ook dat hij zelf geen enkele discipel had : hij noemde iedereen zijn 'mede-volgelingen'.

EDO (bezoedeld land)

===

Deze wereld, *samsāra*, van onverlichte wezens wordt gekenmerkt en bezoedeld door een misvormd denken en zelf-gericht voelen. Hierdoor staat hij in direct contrast tot het Reine Land.

Traditioneel wordt de 'bezoedelde wereld' beschreven als bestaande uit drie domeinen : dat dan de zinnelijke lusten (*kāmadhātu*), dat van de vorm (*rūpadhātu*) en dat van de vormloosheid (*arūpadhātu*).

Een andere onderverdeling wijst op de zes 'velden van wedergeboorte' : het rijk van de hellewezens, het rijk van de hongergeesten, het rijk van de dieren, het rijk van de demonische machten, het rijk van de mensen en het rijk van de goden.

Vermits alle onverlichte wezens aan lijden in deze zes rijken onderworpen zijn, wordt de lijdenswereld in het Sanskriet ook wel *saha* (Jap. *shaba*) = verduring geheten.

Genshin, zesde patriarch van de Jōdo-Shinshū en typisch vertegenwoordiger van de vroege Nembutsu-leer, had voor de Reine-Landlering volgende slogan gelanceerd : "Verwerp *edo*, zoek het Reine Land". Deze formulering vooronderstelt echter een onherroepelijk dualisme tussen beide begrippen, wat natuurlijk doctrinaal niet overeenstemt met de equivalentie *samsāra* = *nirvāna*, die toch aan de basis ligt van Nāgārjuna's stelsel van de Leer van het Midden, de *Madhyamika*, die zo doorslaggevend is geweest voor de latere ontwikkelingen van het Boeddhisme.

Shinran gaf aan Genshins slogan een andere interpretatie in existentiële en niet-dualistische zin. Hij beklemtoonde het transcenderende aspect van de diepe vertrouwensvolle overgave (*shinjin*) in het hier-en-nu *samsārische* bestaan, in het alledaagse leven van de doodgewone mens. Waar Genshin nadruk legt op het feit dat de gelovige op zijn sterfbed onthaald wordt door de Boeddha die hem het Reine Land invoert; voor Shinran is het sterfensmoment voor de *shinjin*-mens meteen ook de verwezenlijking van de Volkomen Verlichting met de uitdoving van de karmische factoren. Voor hem is *shinjin* een nirvanisch element in *samsāra* dat op het sterfensmoment tot volle ontplooiing komt

EUROPESE BOEDDISTISCHE UNIE te Brussel

EUROPESE BOEDDHISTISCHE UNIE te Brussel

=====

Op vrijdag 11, zaterdag 12 en zondag 13 september werd te Brussel de jaarlijkse beheersvergadering van de Europese Boeddhistische Unie gehouden. Daarbij waren en vertegenwoordigers uit Duitsland, Frankrijk, Italië, Groot-Brittannië, Nederland, Oostenrijk en Zwitserland aanwezig, plus vanzelfsprekend de Belgische gastheren, de heer P. Beatrix en de heer Jean Ricard, resp. acterend als voorzitter en als secretaris van de "Boeddhistische Unie België".

Op de agende stonden de normale werkzaamheden van elke beheerraad, met verkiezingen van voorzitter, ondervoorzitter, secretaris, penningmeester enz. Ook de keuze van een plaats voor het volgende kongres, de uitbouwmogelijkheden van de activiteiten e.d.m. werden er behandeld.

Op zaterdag 12 septembre werd het eigenlijke formele gedeelte afgesloten met een korte eredienst (pūja), waarop belangstellenden vanuit verschillende Boeddhistische kringen in België uitgenodigd waren.

Bhikkhu Simbhom, van de Londense Buddhapadipa-Tempel, hield een kleine Theravada-puja gebaseerd op de Drievoudige Toevlucht, waarna Sh.Shitoku namens de Jodo-Shinshu Gemeenschap Jusei-ge reciteerde, gevolgd door Nembutsu en Eko.

Na deze beknópte ceremonie werd er kennisgemaakt en nog prettig nagepraat.

Uit Groot-Brittannië

=====

- Onze vriend Rev.Dr.Hisao Inagaki, zoon van wijlen Zuiken Saizo Inagaki, de grote Shin-geleerde, is na een jarenlang verblijf te te Londen, waar hij doceerde, naar zijn geboorteland teruggekeerd. Hij heeft zich vooreerst te Kobe gevestigd, maar voorzien is dat hij spoedig opnieuw aan de slag zal gaan als docent verbonden aan de Ryukoku Universiteit te Kyoto en als medewerker aan het Translation Centre van het International Honwanji Centre. Zijn vertrek betekent natuurlijk een verlies voor de jonge en verspreide Shinshu-gemeenschappen in Europa. Maar Rev.Inagaki heeft ons ten stelligste beloofd dat hij de nauwe banden met Europa zal onderhouden en onze woordvoerder zal worden overal waar nodig in Japan. Wij weten daarbij dat hij het vertrouwen van de Europese Shinshu-gemeenschappen meer dan waard is.

- Rev.Jack Austin is terug begonnen met het publiceren van zijn informatieperiode "Western Buddhist", met nu als onedertitel "New Series". Uit de inhoud : een hulde aan Saizo Inagaki Sensei met wie Jack Austin jarenlang een drukke correspondentie op het hoogste niveau onderhield, herinneringen aan Rev.Harry Pieper, zeer talrijke boekbesprekingen.

Zij onder ons die al lang in de Boeddhistische beweging staan, herinneren zich beslist die eerste Western Buddhist, in die vijftiger jaren het enige Boeddhistische tijdschrift in het Westen dat merkbaar Mahayana gericht was. Door omstandigheden heeft Rev.Jack Austin echter die publicatie moeten stopzetten.

Maar ook nu weer dreigen omstandigheden storend op te treden. Na een lange en pijnlijke periode van ziekten, ziet Rev. Jack Austin zich verplicht zijn uitzonderlijk mooie 18-de-eeuwse woning te Ewell, die nu alle kinderen het ouderlijke huis verlaten hebben helaas te groot geworden is, te verlaten en nog verder buiten Londen te gaan wonen in een kleiner, beter onderhoudbaar huis. Dat zal het hem beslist moeilijker maken nog geregeld de bijeenkomsten van de Shin-Buddhist Association te organiseren en te leiden.

Het vertrek van Hisao Inagaki en de verhuis van Jack Austin laten nu de Londense Shinshu-gemeente zonder priester.

Nog een kleine voetnota bij die "Western Buddhist" om alle misverstand uit te schakelen. In 1950 werd, onder impuls van Rev. Clifton en Rev. Hunt, een "Western Buddhist Order" opgericht als een Amerikaans-Europese organisatie, met de morele steun van de Soto-Zen en Jodo-Shinshu in Japan. Rev. J. Austin werd niet enkel verantwoordelijke voor Groot-Brittannië, maar tevens belast met de publicatie van het maandblad "The Western Buddhist". Toen de Western Buddhist Order door interne problemen van allerlei aard in een mineur-situatie verzeild geraakt was, richtte de uit Indië teruggekeerde Bhikshu Sangharakshita een andere vereniging op die hij "The Friends of the Western Buddhist Order" noemde. Deze groep, die dank zij het onbetwistbare charisma van zijn stichter in Engeland flink succes oogstte, is aldaar op dit ogenblik allicht de grootste en best gestructureerde Boeddhistische organisatie. Maar daar de methodes van de "Friends of the W.B.O." door de meeste andere Britse Boeddhisten vaak betwistbaar geacht worden, geniet de groep geen algemeen gunstige faam. Sedert enkele jaren laat Bh. Sangharakshita wel eens de woorden "Friends of..." weg, en dat feit valt niet altijd in de beste aarde bij de vrienden van de vroegere, originele W.B.O. Deze voetnota ter wegbewijzing van onze lezers en zonder dat wij in dat dispuut stelling nemen.

In Duitsland, nu AMIDA

=====

De Duitstalige Jodo-Shinshu Gemeenschap (Duitsland en Oostenrijk) heeft vers bloed in de aderen gekregen en is in volle uitbouw. Geregeld worden en nu bijeenkomsten belegd in Berlijn, München, Salzburg en Wenen.

Ook het publiceren is er wel bij gevaren. Zo kregen we het eerste nummer toegezonden van de driemaandelijks periodiek AMIDA.

Mit de inhoud : "Die Briefe des Ehrwürdigen Rennyō" door Sh. Kakuryō G. Kell, "Fragen an Jodo-Shin Gelehrte" nota's van Sh. Fr. Fenzl daterend vanuit zijn Kyoto-verblijf 1968/1970, "Ein Dokument aus japanischer Feudalzeit" het bezoek van een Duits arts aan een Shin-Tempel in 1826, en bovendien berichten en hoekbesprekingen.

Ekō wenst confrater Amida een lange levensduur en veel publicatieleuk.

Wie graag deze Duitse periodiek zou ontvangen, kan zich tot ons Centrum wenden.

Nieuwe Shin-Tempels in Europa

Te Berlijn-West opende Sh.Kakuryō Kell op 22 april 11. in zijn woning (Bundesplatz 17) een tempelruimte waarin een twaalfstal personen plaats vinden. Op het altaar prijkt een beeld van Amida Buddha dat geschonken werd door de heer Serichi Hirose.

Deze tempel werd nog niet plechtig ingehuldigd en heeft nog geen vaste naam gekregen. Dit zal gebeuren bij het eerstvolgende Europa-bezoek van een Hongwanji-autoriteit.

Rond diezelfde tijd, opende Rév.J.Fracle te Genève (Chemin Palud 14) een onafhankelijke Shin-tempelruimte, waaraan hij de benaming Shingyo-ji (Tempel van de Oprechte Overgave) gegeven heeft. 's Ochtends en 's avonds worden hier erediensten gehouden. Ook andere bijeenkomsten en activiteiten zijn voorzien.

Polen in de branding

Ondanks de moeilijke omstandigheden in dit verscheurde land, blijven er kleine Boeddhistische groeperingen relatief actief. Vorige herfst heeft de staatsradio er zelfs een speciale uitzending aan gewijd, waarbij het Mettā-suttam gereciteerd werd in het Pools en in het Pali.

Bijeenkomsten hebben plaats in Radom, Katowice, Kraków, Warszawa en Szczin.

De Duitstalige Jodo-Shinshu Gemeenschap steunt de werking van deze Poolse Boeddhisten door het zenden van boeken en brochures en is zelfs begonnen met het publiceren van een Boeddhistisch bulletin in het Pools, wat door sympatisanten in Polen entoesiast begroet is geworden. Uit dit bulletin kan, zo er 'response' genoeg is, weer een nieuwe periodiek groeien.

U.S.A. : de Buddhist Churches of America

Na jarenlang op verdienstelijke wijze de leiding over de B.C.A. gedragen te hebben, heeft 'Bishop' Kenryu Tsuji zich uit deze functie teruggetrokken.

Op de 'National Council Meeting' werd tot zijn opvolger verkozen Rev. Haruo Yamaoka, 46 jaar oud. Het zal zijn taak zijn de B.C.A. te reoriënteren op de nieuwe maatschappelijke trends en de Nembutsu-leer te laten uitbreken vanuit de geslotenheid van de afstammelingen van Japanse emigranten naar het groeiend aantal belangstellenden onder de 'Caucasians'.

Het Centrum voor Shin-Boeddhisme, dat in de herfst 1979 het bezoek kreeg van Rev. Tsuji, wenst hem nog vele vruchtbare jaren toe.

Wij feliciteren de nieuwe 'bishop' Yamaoka met zijn aanstelling en wensen hem sterkte, openheid en succes !

Centre d'Eveil te Brussel
=====

Vannit Brussel meldt men de oprichting van een nieuwe Boeddhistische groepering onder de benaming CENTRE D'EVEIL, in de obediëntie van de Tibetaanse Drugpa-Kagyupa.

De praktische leiding van deze groepering berust bij de heren Georges Schepers en Robert de Brandt. Adres is : Avenue Victor Rousseau 78 , 1190 Brussel, telefoons (02) 345 78 76 en 345 33 67.

De Drugpa-school is één van de grotere zijtakken van de Kagyupa-strekking die teruggaat op Milarespa. De andere grote vertakking is de Karmapa-Kagyupa, waarvan twee centra in ons land gevestigd zijn (Brussel en Antwerpen)

In Jikō-ji
=====

In augustus kregen we het al te korte bezoek van Rev. Hiroshi Iida, een jong afgestudeerde van de Bukkyo Universiteit te Kyoto, waar hij promoveerde met een studie over de Śloka on the 9th kośastāna of the Abhidharma-kośa-bhāṣya van Vasubandhu.

Hij verblijft nu enige tijd te Londen om er zijn Engels bij te schaven. Hij schonk ons Centrum een twintigtal 'juzu's' (Boeddhistische 'rozenkransen').

E.S.S. nr 4

Sh. Kakuryō G. Kell :

DIJ ZIEBEN PATRIARCHEN DER JŌDO-SHINSHŪ

Als nummer 4 in de European Shin Series verscheen dan (na lang, te lang wachten) dit werkje dat een kort maar erg degelijk beeld geeft van de evolutie van de Nembutsu-Leer, gezien door de zeven Meesters die Shinran Shonin in het bijzonder eerde als zijnde de beslissende mijlpalen op de lange weg van het Boeddhisme.

De auteur houdt zich hierbij zorgvuldig en zonder overbodige filologische uitweidingen bij de hoofdgegevens zoals Shinran zelf die uitgestippeld heeft in zijn *Shoshin-ge*. Op deze wijze krijgt de lezer zonder lange inleidingen en voorbereidingen een duidelijk overzicht niet enkel van de eigen evolutieve dynamiek van de Reine-Land-doctrines, maar ook van het spirituele milieu waarin die dynamiek werkzaam is.

Het belang van de zeven Patriarchen ligt hoofdzakelijk in het verlangen van Shinran zijn getrouwheid aan de fundamentele leringen van de *sutra's* en *sastra's* (teksten en commentaren) te onderlijnen. Het zijn immers zij die over de eeuwen heen de band smeedden die verstrekt van Amida/Shakyamuni en uitmondte in de Jodo-Shinshu.

Sh.Kell stoffeert zijn uiteenzetting evenwel ook met citaten van hedendaagse Japanse Shin-meesters, waardoor ook de recente stemmen en verwoordingen hoorbaar worden in dit overzicht.

Dit boekje, uitgegeven door Uitg.De Simpele Weg, is te verkrijgen via ons Centrum, tegen storting van 100 F, port inbegrepen (voor Nederland : HFL 8,-).

THE PURE LAND

Om plaats te maken in onze bergruimte in Jikō-ji, zou er heel wat literatuur de deur uit moeten. Om deze reden stelt het Centrum voor de vier verschenen nummers van het tijdschrift "The Pure Land" te bezorgen aan al wie ze graag zou hebben, tegen de belachelijke vergoeding van 50 F (HFL 5,-) port inbegrepen.

We herinneren eraan dat The Pure Land een uitgave is speciaal opgesteld door en voor Europese belangstellenden, met artikels, vaak op een academisch niveau, originele vertalingen uit Chinese en Japanse fundamentele teksten, enz. Dit aanbod geldt natuurlijk enkel zolang de voorraad strekt.

BOEKEN

- E.S.S. 1 Het Shin-Boeddhisme (50 F/HFL 4,-)
2 Le Bouddhisme Shin (50 F)
3 Report of the First European Shin Conference (150 F/HFL 11,-)
4 Die Sieben Patriarchen der Jodo-Shinshu (100 F/HFL 8,-)
The Teaching of Buddha (genaaid) (100 F/HFL 8)
Notes on Essentials of Faith Alone (120 F/HFL 9,50)
Notes on Once-Calling and Many-Calling (120 F/HFL 9,50)
Shinran in the Contemporary World (120 F/HFL 9,50)
Hymne de L'Abandon Sincère (100 F/HFL 8,-)

JIKŌ-JI : ROOSTER VAN DE RIJEENKOMSTEN

Dinsdag 6.10	Dinsdag 1.12
Dinsdag 20.10	Dinsdag 8.12 Jodo-Je : Bodhi-dag
Dinsdag 27.10	Dinsdag 15.12
Dinsdag 10.11	Dinsdag 5.01
Dinsdag 17.11	Dinsdag 12.01 Memoriaal Z.S.Inagaki
Dinsdag 24.11	Zaterdag 16.01 Ho-on Ko : Overlijden van Shinran Shonin

Voor afspraken : Centrum voor Shin-Boeddhisme

=====

Op de frontpagina van dit nummer hebben onze lezers voor 't eerst de twee Chinese tekens e en kō (verdiens-te - overdracht) opgemerkt. Wij houden eraan hier onze dank te betuigen aan de Heer Y. SAWANO te Yokohama (Japan) die zo vriendelijk geweest is de naam van ons tijdschriftje in fraaie calligrafie om te zetten.

=====

Pour nos amis lecteurs francophones

Nous vous rappelons que sur simple demande, nous nous efforcerons de vous faire la traduction d'un article qui aurait semblé vous intéresser. Contenu du présent n° : Page 1 : Le Nembutsu, acte gratuit; page 3 : L'esprit bouddhique dans la vie de tous les jours. Les situations conflictuelles et leurs remèdes; en page 6, le texte du premier chapitre du Tannishō, ouvrage offrant en condensé l'essence de l'enseignement de Shinran Shōnin; en page 7, la quatrième suite de l'exposé situant

Le fondateur du Jōdo-Shinshū dans le contexte bouddhique; le thème central de l'exposé est la signification du Nembutsu comme 'pensée' et comme 'énoncé'.. En page 11, suite du glossaire Shin : le mal karmique, les passions, la bonté du Bouddha, la grande compassion, le Grand Océan des trésors, le condisciple, la terre impure.. Viennent ensuite des nouvelles : de U.B.E. qui a eu une réunion à Bruxelles, de Grande-Bretagne, où le Rév.J.Austin a repris la publication du Western Buddhist, tandis que le Rév. Hisao Inagaki s'en est retourné au Japon; d'Allemagne où vient de paraître le premier numéro du périodique "Amida" ; de Berlin et de Genève où viennent de s'ouvrir de nouveaux temples Shin; des Etats-Unis, où le Rév. Haruo Yamaoka remplace le Rév.K.Tsuji comme 'bishop' des B.C.A.; etc.

Comme nouvelle parution dans la European Shin Series, une oeuvre en allemand : Die Sieben Patriarchen der Jodo-Shinshu, par Sh.K.G.Kell.

Nous aimerions en outre attirer l'attention de nos amis francophones sur deux initiatives : 1° un cours par correspondance 'Le Bouddhisme pour vous', en 12 leçons, organisé par le Groupement Bouddhiste Romand (p.a.Georges Bex, Place Pépinet 4, CH-1003 Lausanne (Suisse); et 2° une brochure publiée par les Ed.Bruxelles Ecologie (Rue de l'Etang 85, 1040 Bruxelles) sous le titre "Quitter la Crise pour l'Ecologie" et due à M.Paul Henault. Sans vouloir participer à quelque mode 'écologique' que ce soit, nous tenons à recommander cette lecture qui se distingue des autres livres et pamphlets du genre, par une visée plus directe des problèmes, ne s'affardant pas aux symptômes (pollutions, etc.) pour viser directement le fond même : notre conception de l'égo, notre illusion d'un bonheur matériel... Paul Henault est fortement lié à l'Enseignement du Bouddha et c'est du point de vue bouddhique qu'il a abordé des questions qui, il faut bien le dire, sont généralement traitées avec une aburrissante superficialité.

*HET CENTRUM VOOR SHIN-BOEDDHISME bepaalt noch bijdragen noch abonnements-
gelden. Het Centrum en de onafhankelijke Shin-Tempel JIKŌ-JI zijn financieel
autonoom en geheel hun werking is afhankelijk van UW medewerking, UW aan-
moediging, UW giften.*

*Onze bankrekening voor België is 417-5028151-32 (Centrum voor Shin-Boeddhisme,
Lille). Voor Nederland en buitenland : postrekening 000-0173766-39 (A.Peel,
B-2419 Lille, België).*

*JIKŌ-JI : Tempel van het Licht van Mededogen
Grote Beerstraat 69 - 2000 Antwerpen
(openingsuren en -dagen : zie pag.19; en op afspraak)*

*CENTRUM VOOR SHIN BOEDDHISME
Verantwoordelijke : Rev.Sh.Shitoku A.Peel, D.D.
Zittaart 21 - 2419 Lille (Poederlee) - België - tel.(014) 21 52 48*

Verantwoordelijk uitgever : A.Peel - 2419 Lille (Poederlee)